

Dr. Brenner Koloman
országgyűlési képviselő

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: 1/472
Érkezett: 2018 JÚN 05.

Interpelláció

Kövér László úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 121. §-a alapján interpellációt kívánok benyújtani az Emberi Erőforrások Minisztériumát vezető miniszterhez

„A magyar tudományos utánpótlás vége, avagy menjünk mindannyian árufeltöltőnek?”

címmel.

Tisztelt Miniszter Úr!

„Egy társadalom fejlettségi szintjének egyik legfontosabb mutatója az értelmiség anyagi és erkölcsi megbecsültségének mértéke és színvonala. Magyarország sajnos e tekintetben jóideje nem tartozott Európa élvonalába: az 1945-öt követően kiépülő kommunista diktatúra a kritikus hangvételt megütő, nemzeti és keresztény tartású értelmiségi réteg javát elüldözte vagy a terror válogatott eszközeivel elhallgattatta. Ez a pártállami szemléletmód és felfogás napjainkra újjáéledt. A hatalmát észak-koreai típusú, szellemileg rendkívül alacsony nívót képviselő „egy bites” propagandára építő Fidesz-kormány fél a szembesítéstől: „De hiszen a király meztelen!” A Fidesz az elmúlt időszakban egyértelművé tette: inkább ellenséget, mint partnert lát a magyar értelmiségben! Mindez kiegészül a városokban és kistelepüléseken lakó, egzisztenciálisan a helyi Döbrögiknek kiszolgáltatott „írástudók” függésben tartásával és megfélemlítésével, itt említem meg, hogy ellenzéki képviselőjelöltként, például Sopronban, e régi polgári-konzervatív városban nem kaptunk helyet a fórumok megtartására, mivel mindenki félt a helyi városvezetéstől.

Éppen ezért ezen politikai és szellemi terror széleskörű és kreatívan felhasznált eszköztárán kívül, hatalmi nyomásgyakorlásnak tartjuk azt is, hogy az értelmiségiek európai, de még régiós összehasonlításban is megszégyenítően hiányzó anyagi megbecsülése! A kép lesújtó: a felsőoktatási szakemberek bérvizsgálatai nem egy „erős és büszke ország”, hanem egy banánköztársaság szintjén mozognak. A 2015-ös bérelemelés csak az egyetemi hierarchia tetején, az egyetemi tanárok viszonylatában eredményezett elfogadható, ám az európai normáktól még így is fényévekre elmaradó bérezést. Mindeközben a sajtóban is megjelent, hihetetlen anomáliák is jellemzik az összképet: nagy port vert fel, amikor a PhD-hallgatók például többet kaptak, mint az őket tanító adjunktusok, vagy amikor jelenleg is, a

közoktatásban dolgozókhöz képest megalázóan keveset kap az az egyetemi tanárségéd, akinek már doktori címe is van. Arról nem is beszélek, hogy nemrég találkoztam egy kedves régi ismerőssel, aki már több éve habilitált s lassan az akadémiai doktorit nyújtja be – ehhez képest adjunktus még mindig, hiszen a kivéreztetett magyar egyetemek nem a tudományos és oktatási teljesítmény alapján tudnak előléptetni, hanem a szűkös anyagi keretet szabják meg a mozgásterüket. Itt utalnék arra, hogy a 2011-es Széll Kálmán Tervben ez a kormány kimondta: a magyar felsőoktatás nem termel értéket, ennek megfelelően csökkentették le az egyetemek közel 200 milliárdos elemi költségvetési támogatását 132 milliárdra. Manapság körülbelül visszakerült a támogatás mértéke a 10 évvel ezelőtti nominális szintre, ez tragikus állapotokhoz vezetett, a kancellári rendszer anomáliáival kiegészülve.

Kérdezem tehát Miniszter Urat, hogy mikor és mit kíván a kormány reagálni a 2017. január 17-én a Magyar Rektori Konferencia és a Felsőoktatási Dolgozók Szakszervezete által a felsőoktatási bérfeljesztések érdekében benyújtott Emberi Erőforrások Minisztériumának beadványára, illetve a szakszervezet néhány napja megjelent közleményére, amelyben azt javasolták, hogy „oktatói bérszínvonal versenyképessé tétele érdekében érdemben növeljék az oktatói bértábla viszonyítási alapját képező egyetemi tanár 1. fizetési fokozat garantált illetményét. Az oktatói bérek rendezésével el kell érni, hogy a kezdő oktatók garantált havi nettó keresete érdemben haladja meg a végzős doktoranduszok ösztöndíjának mértékét.”

Felhívom a figyelmet arra, hogy a magyar felsőoktatást jellemző bérek még közép-európai összehasonlításban sem versenyképesek, melynek következtében a felsőoktatási szakemberek utánpótlása és az elvándorlás lassítása egyre nehezebbé válik. Nemrég egy interjúban Zentay László, az ELTE rektorhelyettese kiemelte: „A cseh vagy a szlovák kollégák kétszer, háromszor annyit kapnak ugyanabban a beosztásban.”. A magyar tudományos utánpótlás jövője a tét, avagy menjünk el a Fidesz-kormány szerint mindannyian árfeltöltőnek, hiszen ott a jelenlegi bérünkhöz képest nagyságrendekkel többet keresnénk?

Várom érdemi válaszát!

Budapest, 2018. 06. 05.

Tisztelettel,

Dr. Brenner Koloman
Jobbik